

ВСИЧКО ВЪ ПРЕДПЛАТА
Абонаментъ — 80 лева.
Годежни и свадбени 60 лв.
Некролози и благащности
по 2 лева на квадр. сантим.
Търговски реклами и др. по
1 лв. 50 ст. квадрат. сантим.
Официални обяви. 2-50 лв. с.
Прил. обявл. 1-50 лв. на дума
Въ хроника 6 лева на редъ.
Отделенъ брой 2 лева.

ПРАВА

Независимъ информационенъ вестникъ.

Редакторъ: СТАНЧО НОЙНОВЪ.

Телефонъ № 133.

Г-ца Станка Г. Сандева

и

Г-нъ Костадинъ П. Граматиковъ

Съдени на 26 XII 1925 год.

Сливенъ.

Гара Керменлий.

Г-ца Иванна П. Дякова

и

Г-нъ Василь Т. Айрановъ

Възможни

Сливенъ, 27.XII 1925 год.

Райна Д-ръ Ив. Станчева

и

Д-ръ Иванъ Станчевъ

Не ще могатъ да приематъ поклонения на Имаджът си дни:
71 (първия денъ на Коледа) и 201 (Ивановъ-денъ) т. год.

Степанъ Петровъ

Художникъ

не ще приема на именния си денъ.

Христо Мих. Роховъ

Няма да приема на Именинъ си денъ — първия денъ на Коледа.

КЛЕВАРИ, ВРАШНАРИ, ВАЖАЛИ И ДОМАЖИНСТВА!

Изискайте и опитайте брашината на

ГОЛЪМНИТЪ БЪЛГАРСКИ МЕЛНИЦИ — Бургасъ

отъ склада имъ въ Сливенъ при Представителя Юнд. Юрановъ (находящъ се въ бившия магазинъ на Д. Г. Арнадовъ Сие) и винаги ще останите доволни, както и Ваши клиенти, благодарение на действително пръвъзходните чисти безъ примеси качества произведени исклучително отъ най-доброкачествените мъстии жига и работеви по най-модерните и усъвършенствани способи на днешната мелничарска техника.

НАЙ УМЕРЕНИ И КОНКУРЕНТНИ ЦВИ.

Две детски кревитчета се предаватъ съзижданъ за известна цвън. Справки при санитарният магазинъ на Г-жа Ца, Цветкова. 2-1

Въ Бургасъ

Добреrenomiraniya
хотелъ „Балканъ“

въ Бургасъ, състоящъ се отъ 22 стая и 6 магазина отдолу се ПРОДАВА. Желаещите се да се отнесатъ до И. Д. Пазарий и площа № 86 Бургасъ.

3-1

Магазинъ Златенъ Лъвъ располага съ:

Руско Шведски Галоши „Трапец“
Руски Галоши „Триджълъ“ Москва
Руски Галоши марка „Рига“
Галоши марка „Свиязъ“

Пристигнаха големъ изборъ цветове и фасони Шапки „Серго“, Егерови фланели, Дамски Килоти, Копринени връжки и много каскети, и много видове модерни мъжки горни рази и др. др.

един търсятъ вече по-другъ родъ развлечения — ония за паднатото. Други възпитватъ нуждата култура да създадатъ възвишено въ театъра: тъмъ съм нуждни пионерни спектакли и арлансъ. Четвърти съмътъ, че това що влизатъ въ устата е само върното. А пети възпитватъ чувство на общественостъ.

Силитъ, талантитъ, тъй да се изразя, за една театрална работа се раждатъ, тъкъ ги не творятъ изкуствено. Върно е. Но ще кажа: тъмъ измирятъ, разтапятъ се, като няма кой да имъ подгответъ почва за върене да ги издигне, да ги поизпъни.

Сливенци, нашата сцена е бедна отъмъ силъ, таланти. Такава ще бъде може би, още дълги години. Но няма поради тази само причина ние ще тръбваме да принебрегнемъ домашното, свете; да съмогнемъ да създадемъ ищъ спорю; да направимъ жертви, за да изградимъ основите за бъдещи таланти и сили? Няма ние, съльга на този градъ: състоятелни, интелигентни, младежи, не тръбватъ ли да направимъ жертви и усъдия на събе си, надъ своята напризи, изъчлененостъ, състояние, за да издигнемъ основите върхъ които да изникнатъ утръшния съ по езикави и изцвържани психологически сили и мъстенъ театръ?

Де бъхме ние на Мария Магдалина? Защо не ютидохме да почерпимъ урокъ отъ писата, да вдъхновимъ слабите, но работили свръхчовъски театрални сили, да ги подкрепимъ материално и морално? Да ги задравимъ като група, като мъстни, наши, родни културни групи? Ние можемъ да видимъ човѣка който играе Юда какъ, вдъхновено, спроти своята сила, бъше въ ролата на язийния предател, измъжчавъ и гоненъ отъ съвестта си и душевния погледъ на Богочовѣка. Жената — Магдалена — макар не винаги во твърде често да зашила илюзия за браконарушителка и искренно, но не отъ плътски, и чисто божествени влечения вървяща гръщица въ силата на Галилейския проповедникъ. Кайяфа илюстрираща официалното духовенство. Аулий Флавий биде изразянь като римски сатрапъ но и като искренъ и правосъдънъ човѣкъ. Усилитъ на тия хора съ били проголъми. Тъмъ бъха надминали себе си. Тъмъ дадоха ящо. Да! но насъ не винаше при тъкъ, за себе си, за бляжните и за утръшния театръ въ Сливенъ. Сливенци, да жертвуваме по ищъ за хубавъ намѣрения на тия мъжини за общо духовно израстване.

А сцената? Тя е тъй пуста и прости. За нея не е мислено. А отоплението? Просто да се скочиши. Когато се вдигне завесата, отъмъ сцената нахлува Сибиръ, срещу чийто студъ едва можеха да устоятъ дебели кожуси и аби на нѣколкото селения, които по една случайностъ бѣха дошли да заселятъ иврвия резервъ редъ. Огговоритъ хора за салона съ длъжни да напразятъ всичко възможно да се отопля и сцената. Може би тъмъ пада моралната отговорност дето гордъма част отъ гражданството не ида въ „Зора“, защото рискува да се поболи, дори да измира отъ този студъ. Управата на салона е длъжна при всяки спектакли чрезъ свои хора да се грижи за чистотата и тишната. То на кайло прилича салона въ време на игрите и антрактите? Цяли арсенали, тълни съ гризящи пъхкове! Семки се гризатъ и цакатъ не престанно! Забранете, абсолютно забранете това! То е ужасно!

А. Николовъ.

1925 — 1926

Годината 1925 бъше година пълна съ приключения. Конспирации, атентати, полит. убийства, гражданска война, разбойничество, гранични инциденти, се шириха прѣзъ тази година; Общественно разложение, ступанско и финансово резорене бѣха стигнали своята кулминационна точка; Година на парична и министерска криза, които завари и новата 1926 год., — това всичко минава въ миналото на безконечността.

Годината 1925 год. ще остане за винаги памѣтна за Българския народъ. Той винаги ще я помни и ще я проклина за да не се връща вече. . . . Ще помни той съ присърбие на душата си, за падналите хиляди братски жертви. . . .

Раздѣляки се съ нея, той плаче отъ нея и ней проклятия отправя и казва ѝ: Иди си, мини при мъртвавците, но изпълненъ отъ надежди за добро бѫдеще на изстрадало ни отечество, азъ ти се заклевамъ да бѫда достоенъ синъ на свещенната земя на своите дѣди, да пазя себе си и всѣко народно добро, което води къмъ честъ слава и добри дни.

Честита новата 1926 година!

Наша сцена.

Въчеръта на 20 того се изнесе на нашата сцена „Мария Магдалена“ отъ Върху достоинствата на писата не ще се произнесе. Това е работа на други хора, които съ сторили яче това. Сюжета е взетъ и отъ непосредствения живот на Иисуса Христос, като централната личност е Мария Магдалена, браконрушителката, съжителката на Юда Искриотски. Въ лицето на Кайяфа е очертано тогавашното свещеническо течение, изразено въ фалшивото духовничество. Въ лицето на Магдалена — вървящата маса, конто евербувана отъ всички съсловия и въ голема доза — отъ страждущето население, дори и отъ онова, паднало въ безъжитицата на живота.

У насъ, обикновено, е наричъ да називаме мъжкъ явленията въ живота, да ги подценяваме отъ обективно гледище, или, най-малкото, да ги пренебрегваме, защото са изгубили всичко чувство на обществожитие и на обществени нужди. Ни споръ не подлежи, няма го, изчезна идеалното, което пълнише сърдцата и душите въ предието година, което блещукаше въ близките до разрушението предъ очите ни години! Но това тръбва да ирешимъ! Младежъ, обича, пътешъща младежъ, стрѣсни се, вгледай се около себе си, изтъръгни

своя погледъ отъ затвореното си еgo говори съ съседа си, числи за съседи си, твори за съседи си! Не минават мажини отъ обществените проповеди, не ги отблъгатъ, жаждатъ съ тѣхъ и за тѣхъ.

Още нѣколко години нѣколко липомъ съ се запътили за една културна работа. Иматъ съзнание, чувство, енергия. Излизатъ се да пукнатъ. Ще се възмутятъ измъртвъ. Да. Защото съсами, самотни, пъти въ пустияня. Никой ги не чува, отминаватъ ги. Дългото се събира за нещуждно ялишно. Тъмъ творятъ, никой ги не вижда; те болезнено винатъ, всичко мълчи. Старотомълчи: убито е духомъ и материалистично подемъ въ себе си да говори да вижда. А тъмъ винатъ.

Думата ми е за театралната труда въ града ви. Действащъ, учать роли, излизатъ на сцена, говорятъ, морятъ се, разсипватъ се, — никой ги не знае, никой ги не чува. Всички се затворилъ въ черупката на своя егоизъмъ. Презира. Да, презира онова, което може да буди духа, да възмъсня душата, да . . . разледри. Едни се криятъ подъ маската на изтънченъ вкусъ: не ги задоволяватъ тази дълбока провинциалностъ; нѣмало душни писатъ, нѣмало ансамбълъ, нѣмало темъ, дълбокъ психологиченъ анализъ . . . нѣмало! Други бѫгатъ съ разноска по такива работи. Трети . . . причини всеизъмъжки измислятъ. . . И тъмъ вървятъ. Ще кажа: всичко това е чрезъ шумъ. Истината е:

Почитаеми Г-нъ Редакторе,

Комисията по уреждането на руската съ благотворителна цълъ концертна вечеринка на 19 XII 1925 год. въ салона на Всеного събрание, най-учтиво Ви моли, да напечатате въ уважаемия Ваши вестникъ „Правда“, приложението кратък отчет.

Отъ входите и печатни билети, отъ лотарии, отъ продажба на художествено изработени програми и национални значки (ленти) получи се приходъ всичко 14,228 лв.

Изразходвано е за покупка на национална лента, за печатане на почетни билети, покани и програми, за пощенски разноски, за музика, за осветление, отопление и почистване на салона — всичко 3705 лв.

Чистъ приходъ отъ концертната вечеринка за въ полза на фонда „Спасение Росия“ остава 10523 лв.

Комисията счита за свой дългъ, да изкаже своята дълбока благодарност на Г-нъ Началника на гарнизона, Полк. Куцаровъ и настоятелството на гарнизонното събрание за безплатно отпускане салона за вечеринката, на командиря на 11 пех. дружина и на Г-нъ Капелмайстора на военния оркестър за намаление съ 50% заплащане за музика, Г-да пожертвувателите на пожертвуванието предимно за лотарията и на Г-нъ Д-ръ Банновъ и поручика отъ 7 кон. полкъ Поповъ, за участието им въ комисията по събиране предмети за лотарии.

Комисията сърдечно благодаря на Г-жа Цчъткова и Г-нъ Димитровъ за участието им въ концерната част на вечеринката.

Също така моли всички участващи и съдействуващи за успеха на вечеринката, да приемат благодарността на комисията.

Съ почитание: Комисията.

ХРОНИКА.

10-та годишнина

Съ днешния брой въстникъ ни въстжива въ десетата годишнина. Вжпрти незадигат, които днес сърчи провинциалния периодически печат и скъпти печат и хартия, „Правда“ мъчаливо и без шумъ, излизаш редовно, днес е най-стария въстникъ въ Бургаски окръгъ.

Редакцията, като благодаря на своите абонати и читатели, на Г-нъ Началникъ, Домакините и пр. на воените, и граждански учреждения и на Г-нъ търговията за дадената призъ деветгодишния периодъ: морална и материала подкрепа ласкае се отъ народът, че и за въ бъдеще ще има същата подкрепа.

Насърчени отъ приема, който въ „Правда“ имати всред обществото, редакцията обмислюва въпроса за подобренето му и упълняването му. Съ този упътъ дано скоро се поздравимъ.

Приятно е да съобщимъ, че г. Костадинъ Ч. Граматиковъ, индустрисъ въ кермейлъ, се е сгодил за младата и симпатична Г-ца отъ Сливенъ, Станка Г. Сандева.

Нашите честитивания.

Сържбна благодарност Искаваме нашата благодарност на всички роднина, приятели и познати, които поднесаха лачео, писмено и телеграфически съобщаване по случай съмъртта на същата ни и не-прежалима майка.

Мария Ив. Кащакова

и които съпроводиха тленните и останки до вечното жилище.

Опечатлените.

Честитимъ на нашите абонати и читатели новата година.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА.

Ревизора отъ централното управление на землищна бика Г. К. Нишиновъ направи ревизия на тютюневата кооперация въ града. „Българска“ констатирала всичко въ изправност. По случаи е отправена похвала на управителя на кооперацията г. Ив. Бояджиевъ и на дълговидителя Дим. Бабамовъ, на които най-вече се дължи постиганятия успѣхъ на кооперацията.

Комитетъ за обществена благотворителност въ Сливенъ е образуван по инициативата на община отъ представители на всички благотворителни, спортни, културни и пр. организации, които имат за цел да организира събирането на помощи въ пари, облекло и др. предмети чрезъ комисии и коледни хорове, за да може сръбци празнуващи да се подпомогнат тѣзи, които се нуждаят отъ парче хлѣбъ.

Инициативата е повече отъ похвалила и надяваме се, че гражданинъ ще бѫдат отдавчиви и щедри, когато при тѣхъ се явятъ комисии, или първи ги посътватъ коледните хорове.

За тържества комитетъ е отправилъ позивъ.

Молимъ, абонамента!

Клонъ отъ българския народенъ морски говоръ се основава въ града на 27. II. м. Въ учредителното събрание присъствуваха 32 души, които избраха между си управително тѣло въ съставъ: Прѣдседателъ — Коста Сотировъ, запасен подполковникъ и членове — Алекс. Башевъ, адвокатъ, Георги А. Гиговъ, контролъръ отъ пр. тр. буру, Подполковникъ Петър Пашевъ, Дечо Диковъ, пом. Кметъ и Тодоръ Вълевъ, Запасни членове: Дойчо Спасовъ, окол. Начакникъ Станчо Нойковъ и Георги А. Бояджиевъ, Прѣдсъдателъ съставъ: Димитъръ Ивановъ, Александъръ Гиговъ и Д-ръ Ив. К. Дръниковъ.

Намеренъ е въ кантората на Т. С. Даскаловъ & Сън единъ сръбски касовъ ключъ. Който го е изгубилъ да го потърси въ редакцията.

На 29 и 30 м. м. се разгледа отъ Сливенъ Окр. съдътъ по обвинението като съучастници въ укривателя на извършено нападение на Братя Гиневи отъ Сливенъ. Съдъ на 31 XII присъдилъ резолюция съ които приложи: Осъжда Луиенъ Г. Исаевъ на 8 год. строго тѣни, затворъ, Щилиана Лазарова на 15 години стр. т. затворъ, Петка Лазарова на 10 год., Иванъ

Д. Кюмурджиевъ, условно на 6 м.ца и Иванъ Петровъ — оправдava.

Нѣма ли въ града санитарни власти, които да надникнатъ въ разнатъ съмоански въжарски „Кабинетъ“ и въ работилниците на въжетехнически, която безъ контролно водятъ, лѣкуватъ въжби, поставятъ въжби и челости безъ знание и контрола на въжбенъ лѣкаръ и съ това ставатъ причина да причиняватъ нещастни болки и повреди на въжби, челости и пр.

За такива случаи имаме вече нѣколко оплаквания.

Обрѣщаме вниманието на нашите многобройни читатели върху рекламиата помѣстена на I стр. на големите бургаски мѣдици.

АГЕНЦИЯТА на Народното осигурително Д-во „ВАЛКАНЪ“ — Сливенъ има ТЕЛЕФОН. № 76.

Коледни пѣсни Отъ редъ години въ Сливенъ се пѣятъ най-много коледни пѣсни на М. Тодоровъ, всички въ народен духъ. Тая година авторъ е издалъ тия пѣсни като ги е аранжиралъ за мъжки хоръ съ пълни имъ народенъ текстъ.

Нѣкой отъ пѣсните: Божия мајка, израслео юладеле и др. съвършено популяри.

Да се печата днесъ при големата сѫдъното на печата е рисувано по Г-нъ Тодоровъ е преодолялъ всички мъжкотии въ интереса на родното изкуство.

Получи се книжка III отъ сп. „Софийка“ съ многогодишна корона отъ проф. Д. Гюдженъ и следното съдържание:

Пусти скакалецъ въ полето (стах.) — Елинъ Пелинъ; Листата — Елинъ Пелинъ; Чудните войници — Владимиръ Поплиновъ; Звѣздичките (стах.) — Дора Габе; Глуцавиятъ вълчо (стах.) — М. Стубель; Нададнати сътъ лъвове — Х. Сенкевичъ; Крали Марко и самовила (народна пѣсъ) — Ем. и Димитровъ; Родона (легенда) — Петъръ Димитровъ и Нинъ дълдо (стах.) Ас. Раца Филевъ.

Българска банка, Сливенски клонъ, честити на много обойнитъ си клиенти новата 1926 год. и прѣдстоишиятъ Христови празници.

Искате ли да следите родната книжница? Абонирайте се на списание „Огниште“, година Шеста — 1926 Абонаментъ 120 лв. Адресъ: Сп. „Огниште“, София, ул. Ц. Самуилъ 145.

НОСЕТЕ САМО ШАНКИ „Cervo“

Лозари,

Искате ли да имате първокласни, автентични, строго сортирани и гарантирани облагородени американски лози.

Искате ли да имате дълготрайни и здрави лози съ хубави грозда и вина отнесете се до

Производителната Пепинерска Кооперация „АМЕРИКАНСКА ЛОЗА“ въ гр. Сливенъ, която разполага въ складовете си съ 3000000 облагородени американски лози отъ всички видове подложки и съ всички сортове винени (блъни и черни) и десертни грозда.

Съ почитъ:

3-1 Коеоперация „Американска Лоза“.

Агенция на кооперативна съдържане

СЛИВЕНСКО БЪЛГАР. УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 368

На 5 януари 1926 година, въ помѣшанието на Сливенското Данъчно Управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция отъ 15 до 16 часа следъ обѣдъ, за отдаване на предприемачъ доставката на учебни пособия за Сливенските основни училища, презъ учебната 1925/26 година. Прилизителната стойност на доставката е около 30000 лева, а залога за правоучастие въ търга е 5% върху горната сума.

Предложението се приематъ отъ тържната комисия, само ако сѫ предадени на последната до опредѣлени въ обявленето денъ и часъ.

Поематъ условия могатъ да се видятъ всѣки приложителенъ денъ и часъ въ канцелариите на Сливенското Българско Училищно Настоятелство въ гр. Сливенъ — училище „Д-ръ Селемински“.

Настоящето обявление № 368 е публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 221, отъ 25. XII. 1925 г. гр. Сливенъ, 28. XII. 1925 г.

Председателъ: Ал. Вашевъ

Секретарь: М. Сукманджиевъ

БРАШНА.

По случай коледните празници пристигнаха ми всички качества фини брашна: Торбички № 0000, зимично и житено № 0, специално за домашни хлѣбъ — житено № 3 и № 4, житевъ гръсъ и пр.

Съ почитъ:

Димитъръ К. Пановъ

Продава се ФУРНА

въ махала „Испека“ — ПАЗАРЯ — срещу Пею Марковъ.

Споразумение редакцията.

ДВАМА СПОСОБНИ

ТЖКАЧНИ МАЙСТОРИ

се търсятъ, които да сѫ запознати съ станове за ленени и памучни платове.

Желаещи за постъпване да отправятъ заявленията си, като посочатъ досегашната имъ практика и исканата мѣсячна заплата, до „Постоянство“ — Русе.

ВАЖНО ОТКРИТИЕ ВЪ областта на текстилната индустрия

Италианското д-во „Сниа Вискоза“ става излишенъ, а отъ друга страна пресуваното се постига съ много по-малко количество материал и трудъ, безъ да се говори за нищожното качество на отпадъци. Производството „СНИА ФИЛЪ“ не изиска никакви изменения въ въже съществуващи инсталации за вълнени и памучни изделия, което е отъ особено значение при днешните условия. Ако при това се вземе предъ видъ, че наименование отъ „СНИА ФИЛЪ“ сѫ значително по-евтино отъ платове и трикотажи отъ високачествени вълни и памукъ, — става ясно защо появяването му на пазара направи сензация всредъ фабрикантъ и специалистъ и гакака да нарекатъ изобретението на дружество „Сниа Вискоза“ висесътско. Горното откритие е важно не само отъ научно и техническо гледище, но и отъ икономическо такова, понеже иде да разреши болния въпросъ на скъпите на облаклото, Дружество „Сниа Вискоза“ — Три до дупка техници и въобще занаятчеви по въпроса леса да преглеждатъ неговите фабрики въ гр. АЛТЕ-САНО, около Торино за проверка и изпитание свойствата на „СНИА ФИЛЪ“.

Справка и обяснения тукъ въ България се даватъ въ кантората на КОНСТАНТИНЪ АНГИЛЕРИ — София, ул. Гурко № 12, гдето сѫщевременно могатъ да се видятъ

мостри на прежди и готови платове.

2-2

Печатница и книжарница „Трудъ“ — Сливенъ.

Н. Симеоновъ

Бойния празникъ на балканци¹⁾.

Следът блъскавитѣ победи и неуведаема слава на героичнитѣ ни полкове, що само за единъ месецъ въ 1912 година изтикаха много-бройнитѣ войски на Огоманска Империя задъ Чаталджанските крепости и вачертаха границите на обединената България, сѫщите трѣбва да свиятъ победенитѣ си знамена предъ подлото нападение отъ вси страви на коварнитѣ ни съюзници въ 1913 година. Българива — унизиенъ и оскъренъ се покори, но въ не-говата душа отъ денъ въ денъ все по силно озрѣваше идеята за незабавната разплата съ подлите съсѣди. Като народъ на напредъка и културата, той опита всички легалии пътища да издействува човешки правдии за своите броя — роби, безъ война (акто и преди 1912 година) но не успе. Не оставаше нищо друго освенъ да грабне оржието и заяви на цивилизованието свѣтъ, че епохата на робството трѣбва да залезе за винаги отъ историческата сцена. И когато презъ 1915 година бойнитѣ трѣби възвѣстиха настанилиятъ часъ, подъ зова на сѫщите, българските полкове линиаха на западъ и на югъ и съ неудържимия устремъ, свойственъ само на тѣхъ и влезоха въ вражеския пределъ и още въ пръвите дни рѣшиха успѣха на наша страна. Китка, Киселица, Крива Паланка, Кочене, Страцинъ, Куманово, Скопие, Прешево, Враня, Цѣрви врѣхъ, Кукавица, Добрача чука, сѫ завладяни отъ балканци. Сърбите твърдо упорствуваха при гилянските позиции. Отъ 4. 18. до 7. 21. XI. дивизията води жестоки боеве за завладяване на тия позиции. Сърбите напираха на винаги флангъ и тъль съ единственото намерение да внесатъ съкрошителния си ударъ и се справятъ веднажъ за винаги съ страшния врагъ. Боеветъ достигатъ най-голѣма интензивност на 7. 21. Ноемврий — Архангеловденъ, когато благодарение себеотрицанието, високо съзнание и крайна упоритостъ на Балканца сърбите сѫ окончателно сломени, както при Гиляне така и при Жековецъ Планина. Възата съ сѫщите е въ своя край — Кралъ Петровата армия останаха въ безпорядъкъ и дишатъ спасение въ Албанските планини. Нашата западна съседка бѣ ваказана за вероломство то си презъ 1913 година, честта на България бѣ спасена, а 3-a Дивизия спечели завидна слава и името „Желязната дивизия“ за това днесъ 21 Ноемврий, 10 годишнина отъ сияя денъ на неуведаема слава, наследниците отъ частите на Балканската Дивизия въ гр. Сливенъ: 11 рех. Дружина, 6-o Артилерийско Отделение и 7-a Жандармерийска Конна Група, празнуватъ своя боенъ празникъ т. е. празника на любовта къмъ отечеството на самоотричанието, търпението храбростъ, проявени въ висша степенъ и запечатани съ кръвта на хиляди герои отъ славните 11. 24. 29. 32. 41. 45. 46. пехотни полкове, 6, 16 артилерийски с. с., 6 не с. с. полкове и 7 коненъ полкъ.

На 20 Ноемврий при особена тържественостъ, се извѣрши Заря съ церемония на площада „х. Димитъръ.“ Тукъ се бѣха стекли: огълченцитъ, поборницитъ, запасните офицери и подофицери, скаутитъ и юнацитъ, инвалидитъ, отъ войната учащата се младежъ сирацитъ и много народъ.

Ветерания здравъ се спущаше, когато въредъ тихото пѣне на хора „Вечна память“ сепроизнасяха мили имена на свидни жертви, които ще блестятъ за винаги и ще будятъ памѧтъ нетленъ въ душите на младежката що бе обсишла площада. Началника на Гарнизона Господинъ Полковникъ Куцаровъ, сило развѣлауванъ се объ-

¹⁾ Б. Р. Настоящата статия ви бѣ пратена за обнародване своевременно, обаче закъснѣ, понеже редакцията не разполагаше съ достатъчно място въ листата на вѣстника. Сега съ удоволствие я помѣтваме, понеже заслужава да се прочете отъ всички, които не бѣха въ деня², когато се чествуваше бойната прослава на 3-a Балканска областъ.

рна къмъ присъствующите съ кратко, но пламенно и много съдѣржателно слово и описа значението на зарята съ церемонии и мотивите които въ бѣха събрали.

Ето на кратко съдѣржанието и на самата речъ:

Драги офицери, подофицери и войници, скъпи гости!

Утре е бойния празникъ на частите отъ славната 3-a Балканска Дивизия, наследниците на които по силата на винаги миръ еж 11 вех. Сливенска дружина, 6-o артилерийско отделение и 7 жанд. конна група.

Утре ще празнуваме героичните дѣла на 11, 41, 45 пехотни, 6, 16, артилерийски с. с., 6 не с. с. и 7 коненъ полкове. По този случай за да възвеличимъ свѣщенния духъ на загиналите борци отъ тия полкове на Балканската Дивизия, се нареди тая заря съ церемонии.

Тя се устрои въ честь на ония скъпи и мили за насъ покойници, които изпълняватъ честно, върно и самоотвержено своя дѣлъ, оставаха по бойните полета да ни чакатъ и заедно съ тѣхъ има свѣщень духъ — да изпълниятъ народните идеи — скъсване тежнатъ вериги на робството, извоюване свобода и светли дни за побените ни братя отъ Тракия, Македония и Добруджа.

Тая заря съ церемония се произвежда съ цѣль да почетемъ отъ сърце и душа славните дѣла на ония храбри надъ храбрите, доблестни и самоотвержени български синове, които борейки се съ жаръ неудържимъ устремъ за осъществяване на свѣщението национални идеи, съ собствената кръвъ и остирието на вожа, прочертаха естествените граници на Гиздавата зграда на България.

Тая вечеръ се урежда въ честь на ония свѣщици — Мъжчици, които служейки върно — на дѣлга, съвеста и честта, се принесоха въ жертва предъ Отечествения Олтаръ — за благото на братята роби, както Спасителя Исусъ Христосъ се жертвува за благото на човечеството. Тая заря се посвещава на ония герои безподобни, които сложиха кости и пролиха скъпата си кръвъ за спия кѫтове отъ родната земя, где се говори една речъ, пѣе българска пѣсенъ, изпълняватъ едни нрави, общачи религия. Тоя денъ посвещаваме на ония борци титани върху прахъ и костите на които младото исколение надеждата на България — ще гради велика правова, просветна, културна и стопанска България, защото „върху прахъ и костите на падналите по бойните полета се гради отечеството.“ Народъ който не цени падналия на полето на честта доблесни синове — не е достоенъ за тѣхъ.

Его защо въ той сѫбліменъ моментъ за насъ отъ името на всички части, родолюбиви и доблестни синове на родната земя, отправяме къмъ загиналите борци слѣдната молба:

Мили поклоници!

Бъдете ни покровители и вдѣхновители при нашето честно, върно и самоотвержено служение на Царя, отечеството и народа. Нека възпитъ героични дѣла къмъ родината ни ръководятъ при нашата служебна дѣйност. Съвашия свѣщень духъ следъ като полѣтите надъ Тракия, Македония и Добруджа; Следъ като обиколите долините на рѣките: Дринъ, Вардар, Струма, Мѣста, Марица, и Дунава; Следъ като посетите свѣщението на наше мѣсто: Одринъ Люле-Бургасъ, Доуджакъ-Дере, Тарфа, Деркосъ, Чаталджа, Добричъ, Кюстенджа, Баба-Дакъ, Тулча, Исакча, Мачинъ, Китка, Страцинъ, Качаникъ, Гиле, Ковилъ, Скопие, Витоля, ... Шаръ планина Вабуна планина,

Солешка планина, Завоя на р. Черна, Каймакчаланъ, Чиганъ, Леринъ, Острово, Ваница, ... Следъ като се огледатъ съ гладката повърхност на Охридското, Преславското, Бестурското, Дойранското и Тихийското езера. Елате въ нашия горѣща прогрѣтки елате въ градоветъ, селата и паланките, ... Обходете казармите, училищата, обществата, църквите семействата... Погучете всички вѣсъ, а най-много златната младежъ: да бѫде тя проникната тя отъ най-хубави качества и добродѣтели да бѫде съ родолюбивъ характеръ и високъ духъ — изобщо да бѫдатъ достойни синове на майка България и измѣнения народъ... Съ героичните си дѣла, съ славни си традиции, съ честното и върно служене на Царя, отечеството и народъ, живите въ пашите сърца и души, защото:

„Тозъ който падне въ бой за свобода
Той не умира, него жалеятъ
Земя и небо, звѣръ и природа
И пѣвци пѣсни за него пѣятъ“

Нека се преилонимъ предъ свѣтлата память на бессмъртните герои отъ полковетъ на 3-a Балканска дивизия — да коленичимъ и отъ сърце кажемъ:

„Богъ да ги прости“
„Вечна имъ память“

Пѣвчески хоръ запѣ: Покойници...., Трѣпки полазватъ по счагата на човѣка, сълзи премрежватъ неговите очи и той чувствува, че духоветъ на ония що оставиха своите геройски кости изъ красивъ поля на Тракия, чукарите на Македония, златна Добруджа, тихо и мълкомъ да благославятъ и шепнатъ Великия завѣтъ за който се присохна жертва предъ олтаря на отечеството.... Ефекта който произведоха думите на Началника на Гарнизона е неуписуемъ.... Продължително громко и вескончаемо „ура“ при звучитѣ на „шуми марица“ — се издигаше изъ небесата за да отекне въ Сините Камъни на Сливенските предплавини....

Накрай церемонията завѣрши съ факелно шествие до Розова градина, презъ врѣме на което войската бѣ бурно окламирана отъ граждани.

21 Ноемврий. Сълпцето се издигаше високо надъ хоризонта, когато граждани, жени и деца се наредиха около аялса построенъ въ двора на сливенската дружина. Войниковите части отъ гарнизона сѫ сѫщо тамъ. Не следъ малко пристигнаха въ стройни редове опълченици, поборници, запасните офицери и подофицери, юнаци съ собствената си музика, скаути, ивалидитъ, сираци и също така и учащата се младежъ. Оглуши се панахида за упокоение на падналите защитници на Родината и молебъ за останалите живи такива, следъ което началника на гарнизона поздаави всички войскове части и присѫтствуващи съ слепата речъ краткото съдѣржание на която предавамъ:

Драги офицери, подофицери и войници!

Боини другари, мили юнаци, скаути, колоездачи и ученици!

Скъпи гости на нашето празненство!

Днесъ празнуваме бойния празникъ на славната 3-a Балканска дивизия, празнуваме бойните и героични дѣла на 11, 41, 45 пехотни полкове, 6, 16 артилерийски с. с, 6 не с. с. полкове и 7 коненъ полкъ, жалки останки отъ

които, по силата на несправедливия и потиснически **Ниой**, съ частите които тукъ виждате 11 пех. Сливенска дружина, 6 о артилерийско отдѣление и 7-а жандармерийска конна група.

Днесъ — Архангеловъ денъ — не е празникъ само на служащите подъ знамената. Празникъ е на всички преминали презъ свещената ограда на казармата; празникъ е на родолюбивите и добродетелни граждани отъ градове и села, находящи се въ района на бившата Запех. Балканска област. Следователно днесъ е празникъ народъ празникъ — днесъ е общъ народенъ празникъ — днесъ празнуваме бойната слава, непоколебимия борчески духъ — днесъ е празникъ на дълга, на честта и съвестта.

За изсъване на духовна (църковна) и политическа свобода, за скъсване тежките въриги на робството и потисничеството, презъ време на своето 5 въкновно вепоносимо иго, **Българския народъ** даде плеяда борци — титани, като се започна отъ монаха **Паисий** и съврше съ **Раковски**, **Бенковски**, **Любенъ Каравеловъ**, **Левски**, **Ботевъ**, **Караджата**, **Х. Димитъръ**, **Филипъ Тотю** и пр... един отъ онния **Светци** за българското племе бѣха избити по бранните поля, други избесени, а трети отровени изъ затворътъ. По този начинъ борейки се противъ иго на Агарянинъ **Българския народъ** съ вѣра и стоизъмъ, дочака изгрѣва на Българската звезда, **Настанаха годините 1877. 78**, когато братски наимъ Руски народъ въодушевенъ отъ една масълъ и едно чувство започна кървавата Освободителна за нашето племе война. **Свищовъ**, **Плевенъ**, **Ловечъ**, **Търново**, **Орхане**, **Шипка**, **Шайново**, **Секирчиово**, **Ст. Загора**, **Чадъръ Могила**, **Одринъ**... съ свещенни мѣста, кѫдето братски наимъ Руски народъ даде хилди доблестни синове. Потоца кръвъ се лъжа за тая сладка свобода, на която ние днесъ се радваме. Рамо до рамо и съ беззаветна храброст и непоколебимъ духъ се бора и **Българското Опълченство** — първите български борци и нашите праучители, пѣсните:

Не щеме вий богатства
Не щеме вий пари,
А искааме свобода
Съ човѣщики правдини.

Нашето рамо е честното
Че то носи първи пожъ
Тежка пушка, знаме чито

Настана денъ да вървимъ
Братя мили да спасимъ,
Ази братко виждамъ вечъ
Че Столетовъ води настъ

Нашъ генералъ той е билъ
Отъ начало ни е водилъ
Въ огънъ, кърви и води
Спасявалъ ни е отъ бѣди.

Огъ тин пѣсни се вижда ясно кои сѫ биле подбудятъ, които сѫ заставили тин левентъ български синове доброволно да се притекатъ въ редоветъ на Руското войство — жалки оставки отъ които виждаме между насъ съ окрасени съ ордени гърди Тия доблесни синове се бориха при Стара Загора [Чадъръ могила] и доказаха какъ български войникъ брани своята светиня — **Самарското знаме** — нашата национална гордостъ (що имета на гр. Самара имъ бе подарилъ). Тъ се биха храбро, неустрашимо и самоотвержено срѣщу ордитъ на Сюлеймана — на **Шипка** (върхъ Св. Никола) и създадоха **Шипченската славна епopeя**. Тази борейки се съ неудържимъ устремъ, съпротивата на агарянинъ бѣ смазанъ и при стечнитъ на Цариградъ се склони примирие и тури начало на Гиздавата сграда на **Санъ-Стефанска България**. Въ Берлинъ, обаче, по силата на единъ произволенъ договоръ се отсъди разпо-

късването на Българското племе на петъ части: Северна България бѣ освободена; **Тракия** (Источна Румелия) се оставаше подъ васалството на Султана. **Добруджа** се предаде на Румания; **Пиротъ, Нишъ** — на Сърбия; а Источната, Централна, Западна Тракия и цѣла Македония се оставиха подъ тежкото иго на Агарянинъ. Следъ изминаването само на 7 години отъ нашето покитеческо освобождение — **Тракия** подаде братска ръка презъ Балканъ — за съединение, защото това бѣ първия идеалъ на българското племе. И когато Българския народъ очаква опасността заинтересована Турция — вие бѣхме изпекани отъ вероломното нападение отъ западъ. На днешния денъ — Архангеловъ денъ — преди 40 години, Сръбския Кралъ Миланъ се опита даши бѣлото си кафе въ София, обаче при **Славница** Алдомировци, **Бредожица**, **Ръльбовци**, **Драгоманъ**, **Циротъ**... се окъпна въ собствената си кръвъ, кръвъ на предателството — коварството.

Тамъ при **Славница** младите български синове — **Сливнишкиятъ доброволци** — водени отъ младите и доблестни капитани, създадоха **Сливнишката епopeя** и съ пръвътъ си откупиха **Съединението на Северна и Южна България**.

Шипка и **Славница** съ епopeи и дати, които като чистъ брилянтъ ще издаватъ обиленъ блесъкъ по всички посоки и ще сочатъ на младото поколение пожъ на истина и съблътната.

На **Българския народъ** въ 40 годишното му политическо съществуване, за съществуване на своите свършени идеали, било отсъдено да води редъ кървави и не посилни борби.

Въоружения български народъ, предлождан отъ доблестните водачи: **Офицери и Подофицери** — отъ действителна служба и запаса — презъ 1912/13 и 1915/18 години, съ своя победоносенъ устремъ — носенъ отъ прилетъ на орлите — написаха все по силни, но шеметни и рѣшителни удари на враговете, дошли отъ всички кътове на земното кълбо — да се борятъ съ малка, но сила по обука дисциплина и духъ българска армия. Въ тия свършени борби — за свободата и свътлата лъни на братята отъ **Тракия**, **Македония** и **Добруджа** — взеха живо участие героичните: 11, 24, 29, 32, 41, 45, 46 пехотни полкове 6, 16 артил. с. с. и 6 не с. с. полкове и 7 козацъ полкъ, влизали въ състава на **Желязната Западна балканска дивизия**. Победоносното българско ура се носеше по бранните полета и рѣтлини — то стопли сърдцата на Българското племе. Свободата на поробените братя се носеше молниеносно отъ уста на уста, както апостолите разпространиха новината за свѣтлото Възкресение на Спасителя. **Одринъ**, **Вънваръ**, **Хисаръ**, **Соуджакъ** дере, **Тарфа**, **Держъсъ**, **Чаталджа**, **Риляне**,... и пр. епopeи имена, мѣста и дати сѫ славата и гордостта на балканци.

Съ своя неудържимъ полетъ **балканецъ** записаха въ гимните на победоносните имъ зна-мена героични дѣла, а въ най новата история на Българското племе — златни страници, които като мощевъ фаръ ще саѣтятъ въ вѣковетъ и ще ни пресочватъ пожъ на съблътната — на истина. Върни възлюбденици и послѣдователи на славните дѣла на **Шипка** и **Славница**, а така сѫщо и на завѣтната мечта **Етнографическа България** — тѣ стигнаха тамъ где се говори една българска речь, пѣве една пѣсъ, изповѣда една религия и изпълняватъ едни нрави и обичаи. Съ острието на ножа и кръвта си прочертаха дълбоко **Естествената граница** на българското племе.

Въ тия победоносни, но кървави борби, скъни жертви отъ Балканската Дивизия сложиха кости предъ **Отечествения Олтаръ**, на който снощи почехме памятьта. Въ тоя съблътен моментъ нека призовемъ тѣхната свѣтла память въ нашия разумъ, въ нашето сърдце и душа — нека тѣхните героични и славни дѣла ни дадътъ подтикъ за честното, ревностно, самотвържено и предано служение на **Царя**, **Народа** и **Хубава България**. Прекланяйки се предъ тѣхната память, азъ Ви подканямъ да коленичите и всички кажемъ:

„Богъ да ги прости“.
„Вечна имъ память“.

Въпреки великобрънитъ ни усилия, вие завършихме войната неблагополучно. Знайте, обаче, че вие сме били безъ да бѫдемъ победени. Не ще бъде далечно денъ когато Българската заезда ще изгрѣе за да не залезе никога. Нека създателите на потисническия **Ниойски договоръ** чуатъ, че не се гаситъ що не гасне.

Празнувайки тоя отъ голъмо възпитателно значение празникъ, да си спомнимъ за нашия Главнокомандуващъ **Негово Величество** — Царь **Борисъ** и му пожелаемъ: здраве, пългодевствие, да бъде той най-вещия лѣкаръ, който да излекува раните на болния трупъ на **Вѣлгия** и избръше сълзите на измъчните и оправданъ български народъ.

Да живе Негово Величество Царя!
Да живе Вългария! ура!

За действуващи и запасни офицери и подофицери — доблестни водачи на Българския народъ, за скъпите гости и златната българска младежъ.

Ура!...

За българската жайка⁴ която е раждала, ражда и сега доблестни и добродѣтелни синове.

Ура!...

Това бѣ една високо назидателна речь, при която всички епopeи, имена и дати, отъ половина вѣкъ насамъ, бидоха изнесени съ релефност, предъ войска и народъ, отъ енергично и цвѣтисто слово на Господинъ **Полковника**. Тази бележита речь спомни на старите за тѣхната слава въ полето на честта и ги подбори, вле отънъ жаръ и жаждъ въ гърдите на младежта — за неуморна лейност за възраждането на родината и изглъдуващото й отъ тежките рани.

Сервирана бѣ скромна закуска за поканените гости: запасни офицери и подофицери, вдовици и сираци, представители на всички дружества, организации и учреждения. **Началниците на гарнизона** съ пѣколко думи поблагодари за отзивчивостта на поканените, което говори за тѣхната обич къмъ родната армия и за съществуваща връзка между народъ и последната — сигуренъ залогъ за преуспѣване на Родината. Председателя на дружеството на запасните офицери — зап. **Полковникъ Димитъръ** поднесе адмирацитетъ на запасните офицери къмъ действуващата армия. Зап. **Капитанъ Иванъ Дряжковъ**, съ пѣколко подбрани думи подчертала единодушието между народъ и армия и изказа желание за обединение на всички творчески сили за доброто на Народа. Представител отъ дружеството на **Иваналидътъ** поблагодари на г. **Полковникъ Кутаровъ** за полаганието отъ него грижи за облекчение на настъпната участъ на иваналидъ. Пълната задушевност, които сѫществуваща между гостите и пращите отрадно впечатление.

Следъ обедъ на коледрума, при масово стечание на народа, има воински игри, съ които български воинъ подчертава голъмата възпитателна роля на казармата въ физическо и духовно отношение.

Вечеръта въ Военния клубъ се даде вечеринка която продължи късно следъ полунощ.

Величественъ бѣ за **балканци** денъ 21 Немарий — денъ, въ който се прояви възторг и борчески български духъ. Той събра бившите защищаници на Прелестната ни Родина, за да имъ припомни тѣхните героични дѣла по бранните полета, които не трябва да отлитатъ въ забрава, а се използватъ за духовното превъзпитание на сегашните и бѫдещи тѣхни наследници. На последните, той обрисува **светлия** идеалъ за който и тѣ трѣбва, да бѫдатъ готови, съ усмивка на уста да се самопожертвуваатъ во изпълнение на завета на ония що съ своята кръвъ и острието на щата си начертаха границите на **Велика и Обединена България**.

При Училишкоа Стенографио Д. во „Вързописъ“ — гр. Сливенъ, се учреди Стенография бюро, което ще обслужва вѫжащите се, отъ стенографни сили.

За сведение: „царь Освободитель“ № 240 (срещу турското училище).

Притурка на в. „Правда“ къмъ брой 437.

2 януарий 1926 г.

СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ ПРИ СЛИВ ОКР СЪДЪ

Обявление № 4774

Подписаній Ст. Тодоровъ Съдебенъ приставъ при Слив. Окр. съдъ, на I участъкъ обявява мъ на интересующите се, че на основание изгълвителний листъ подъ № 5526, издаденъ отъ Сливенския миров. съдъ на 16 IX-1924 г. въ полза на Кожю Деневъ, отъ с. Странджа, противъ Иордже Кировъ, отъ същото село, за 2700 л. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Граждан. Съдопроизводство, обявявамъ, че на 4 Януарий 1926 год. ще продамъ въ с. Странджа на публиченъ търгъ следующия долгниковъ движимъ имотъ:

1. Двадесетъ кила зимница отъ по 4 крини, оценени по 400 лв. килото или всичко 8000 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да се явятъ въ казаний день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 30 XII-925. год.
I Слив. Съд. прист.: Ст. Тодоровъ.

Обявление № 4767

Подписаній Съд. Приставъ при Сливенски Окр. Съдъ, на I участъкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 306, издаденъ отъ Сливен. мир. съдъ въ полза на Вълчо Г. Кремаковъ срѣщу Йордже Кировъ отъ с. Странджа за 700 л. истигл. чл. чл. 913—950 отъ Граждан. Съдопроизводство, обявявамъ, че на 4 Януарий 1926 год. отъ 10 часа прѣди пладнѣ ще продавамъ въ с. Странджа слѣдующите движими имоти:

Една шевна машина система Сангъръ № 239702 съ капакъ оценена за 1000 лева.

Желающитъ да купятъ този имотъ да се явяватъ на място-продажбата въ означений горѣденъ за да прѣглеждатъ продаващите имоти и взематъ участие въ наддаванието.

Гр. Сливенъ 30/XII 1925 г.
I Съд. приставъ: Ст. Тодоровъ.

